

que deficientibus Hospitali Sta. Catharinae Canigiano data in summ. Martii nu. 4. Et haec omnia bona in genere tantummodo comprehendit, non autem domos praedictas emphyteusi * suppositas specialiter refert, quae proinde tanquam alienari prohibita sub generali bonorum appellatione non censentur inclusae ad text. in l. obligatione generali ff. de pign. Bald. in l. voluntas n. 14, de fideicommissis Bartol. in l. codicillis, §. instituto n. 5, ff. de leg. 2, ibique Imol. in fin. Card. Mant. de tacit. lib. 22, tit. 28, n. 54 Negulant. in tract. de pign. p. 2, memb. 2, n. 42, Rot. in Romana domorum 3 Junii 1577, coram Lancell. post Marchef. part. 1, fol. 133, n. 1.

Vel desumitur ex obligatione persolvendi diversis vicibus scut. 165, data in summ. Martii n. 13, ac si domus praedictae emphyteuticae, quarum quoque mentio in obligationibus facta fuit, ad favorem creditorum dicantur hypothecae contra formam investiturae suppositae; Et incurfa dici non poterit, cum mentio earum domorum facta solummodo legatur in narrativa, quod illae penes ipsam existerent, in parte vero dispositiva, seu obligatoria specialiter expressae non fuerint, sed generalis tantummodo bonorum omnium mentio praecesserit, sub qua bona specialiter hypothecari prohibita * non praesumuntur inclusa, quoties privationis poena inde contingeret Alex. conf. 41, nu. 2, cum seqq. lib. 6, idem Mant. de tac. lib. 22, tit. 28, n. 54, Rot. dec. 509, n. 8, p. 4, tom. 3, rec. Inspecto praesertim solito emphyteutae, caeteris in alienationibus directi Dni consensum reservandi, * quod ad declarandam in hoc casu dubio, ejusdem voluntatem bene poterit deservire, secundum Casr. conf. 347, lib. 3, Roman. conf. 261, n. 4, Aym. conf. 211, n. 8, Rot. decif. 274, n. 4, part. 4, divers. & in Anagnina usurarum 23. Maii 1608, coram Manzanedo post 2. vol. conf. Farin. decif. 255, n. 9.

Vel denique innititur deliberationi subsecutae ad instantiam cujusdam Contugii creditoris Hieronymi emphyteutae pro pretio scut. 25. Et effectum caducitatis operari non potest, vel quia ad vitam ipsius Hieronymi facta censetur, vel quia praevio 10 Judicis decreto * praecessit, adeoque tanquam coacta devolutionem ad favorem directi Domini non induxit, ut respondit Rot. cor. Caval. dec. 622, n. 6, & in dec. 25, n. 12, part. 6, rec. & in dec. 283, n. 2, p. 4, tom. 2, & in dec. 509, n. 5, p. 4, tom. 3, rec.

Devolutio pariter sustineri non potest ejus respectu domus sub directo familiae de Stefanonis dominio constituta, quae in censu ad favorem Flaminii imposito hypothecata fuit absque consensu ejusdem familiae: Quia non probatur ex adverso 12 in Instrumento concessionis in emphyteusim * ipsius hypothecatio prohibita, adeoque potuit sub generali hypotheca legitime comprehendi, ad text. in l. tutor, §. fin. ff. de pign. act. & not. ibi DD. & in l. fin. C. de jure emphyt. post glos. ibi in verb. vendere glos. in cap. potuit in verb. vendere de locat. Ripa in l. filiusfam. §. Divi n. 90, ff. de leg. 1, & de communi testatur Clar. in §. emphyt. qu. 18, Gabr. de reg. jur. concl. 12, n. 18, Rot. dec. 425, n. 6, p. 1, divers. Et licet eadem domus concessa fuerit Contugio de anno 1647, qui eam successively distraxerat in Martium adversarium de anno 1650, directi Domini consensu non requisito: Haec tamen venditio * praedictum nullatenus intulit Flaminio, e- 13 jusque haeredibus uti res inter alios acta ad text. in l. sepel. ff. de re judic. l. si cui, §. iisdem, ff. de accusat. cap. inter dilectos de fide instr. cum aliis per Scacc. de Judic. lib. 2, cap. 11, n. 206.

Denique nec suffragantur ad retentionis effectum plura credita pro parte Martii producta. Si-

quidem aliqua ex iis directi Domini consensu destituta probantur, reliqua vero praefato censu posteriora, ac sine hypotheca noscuntur, adeoque in praedictum anterioris creditoris hypothecariis retentionis * Beneficium operari non poterit ad favorem posterioris pro credito hypotheca carente ad text. in reg. qui prior de reg. jur. lib. 6, not. Surd. conf. 4, n. 41, lib. 1, & indubitatum in jure dixit Rota in decif. 412, n. 1, coram bo. me. Urgell. & coram Comitulo dec. 167. Dum maxime credita anteriora quatenus adsint Domini directi consensu munita in actis ejusdem Societatis Custodes solutione mediante promiserunt extinguere. Et ita, &c.

DECISIO LXXV.

R. P. D. CERRO.

Cathacen. Legati.

Veneris 7. Junii 1652.

SUMMARIUM.

- 1 Pecunia in legato mobilium continentur. Distingue ut n. 2. Amplia ut n. 5. & 6.
2 Clerico interdicta est negotiatio.
3 Clericus pecunias retinere praesumitur causa praesidii & non lucrandi.
7 Censur decursi in vita testatoris venium in legato nominum debitorum. Inter mobilia commemerantur, n. 8.

Decius Scoglio legatum controversum in haec verba concepit, ibi, Lego amplius Petro Franc. de Pace, & Ant. Minardo omnia alia mobilia, argentum, & aurum Domi quae conservantur, nomina debitorum, & omnia alia existentia in mea domo. Cumque non dubitaretur de comprehensione mobilium, supellestium auri, argenti, ac nominum debitorum. Difficultas restricta fuit ad pecunias in dicta domo repertas in summa ducatonorum 1700. circiter, ac ad fructus censuum dicti Decii testatoris, sed proposito dubio, quae comprehendantur in legato, resolutum fuit in ipso comprehendi etiam pecunias Domi existentes, & fructus census jam maturatos.

Respectu enim pecuniarum * Domini transferunt cum dispositione text. in l. pradia §. libertio, ff. de fund. instr. ubi J. C. respondit pecuniam contineri sub legato mobilium, nisi contrariam voluntatem defuncti haeredes probaverint, quem sequitur gl. ibid. verb. ut sup. Dec. in l. singul. n. 21, ff. si cert. per. conf. 381, n. 4, ubi allegat text. in §. quia parum auct. de nupt. & conf. 472, nu. 6, Paris. conf. 67, n. 12, & conf. 79, n. 45, lib. 2, Rim. jun. conf. 216, n. 84, lib. 2, Curt. jun. conf. 183, n. 1, Menoch. conf. 407, n. 8, & 9, Surd. conf. 26, n. 3, Petegrin. decif. Patav. 32, nu. 5, cum seqq. Rota decif. 410, n. 3, vers. tamen non est dubium part. 2, recent.

Et quamvis praefata conclusio videatur intelligenda secundum distinctionem * adductam in l. si Chorus §. 1, ff. de legat. 3, ut scilicet ex solummodo pecuniae, sub legato mobilium contineantur, quae praesidii causa in Domo retinentur, non autem illae, quae mutuo, vel foenori destinatae conserventur.

Nihilominus hujusmodi distinctio casu nostro non repugnat, sive attentata qualitate Testatoris, cui tanquam Clerico * interdicta erat omnis negotiatio, cap. Cleric. de vita & honest. Cleric. Ruin. conf. 127, num. 10, vers. non obstat, lib. 4, Genven. pract.

pract. Eccles. q. 664, sub n. 3, vers. qua ratione. Rota in Firmiana Pensionis 19 Junii 1644, coram R. P. D. meo Celso, ac proinde existimari debet, quod solius praesidii causa, * non autem ad effectum foenerandi pecunias controversas in domo retineret, ut in terminis ponderat Dec. dict. conf. 472, sub n. 24, sive etiam perpensa illius voluntate ex amplissimis verbis, quibus honoravit legatarios, resultante, nam post mobilia, argentum, aurum, & nomina debitorum, ulterius prosequendo addidit, & omnia alia existentia in mea domo, ex quorum exuberantia patet quod non sumus in simplici legato mobilium *, sed in magis amplo, ita ut propterea eo facilius sub ipso controversae pecuniae contineri videantur, ex adductis per Afflid. dec. 106, n. 7, & per Rot. coram sa. me. Gregor. dec. 257, n. 3, & in terminis Curt. jun. dict. conf. 183, n. 4, Ludov. Bell. conf. 77, n. 31, per doctrinam Bart. in leg. generali §. uxori sub n. 4, in fine, vers. secus si haberet, ff. de usufruct. legat. Imo sicuti fuerunt explicitè comprehensa nomina debitorum, ita censerentur possunt comprehensae pecuniae *, quatenus fuissent negotiationi destinatae, per text. in l. qui filium §. & magis puto ff. de legat. 3, quem refert Gabr. conf. 98, n. 33, lib. 2.

Respectu vero fructuum censuum placuit distinctio, quod aut agitur de maturatis in vita Testatoris *, & cum isti veniant appellatione nominum debitorum, & mobilium, Alciat. in l. moventium 93, n. 6, vers. sed hanc ego distinctionem ff. de verb. signif. Tiraquel. de retract. lignag. §. 1, gl. 6, n. 10, Roderic. de annuis redditibus lib. 1, q. 8, n. 11, comprehenduntur in legato controverso; Aut vero agitur de maturatis post mortem dicti Testatoris, & in futurum maturandis, & sub eo non comprehenduntur, cum census * inter immobilia connumerentur, Angel. conf. 328, n. 1, Fulgos. conf. 103, n. 2, Grat. dec. Marchia 13, n. 7, & 8, Cenc. de cens. qu. 30, n. 6, cum seqq. & q. 72, sub n. 12, circa med. Rot. apud eundem dec. 431, n. 8, & dec. 311, n. 16, part. 7, recent. nec veniunt sub nomine jurium Testatoris Card. Seraph. dec. 224, n. 4, Rota dec. 235, n. 5, eadem part. 7. Et ita utraque, &c.

DECISIO LXXVI.

R. P. D. CELSO.

Pisuren. pecuniaria.

Veneris 14. Junii 1652.

SUMMARIUM.

- 1 Indemnitas promissa, sortem, fructus, damna, & interesse includit.
2 Damna passa ex Instrumentis probantur.
3 Scientia certa ex quibus resultat.
4 Intimatio in praedictibus fieri debet principali, & non procuratori. Declara ut n. 5. & 6.
7 Procuratorem in gravibus certiorasse principalem praesumendum est.
8 Statutum, quod citationes fiant domi, dimissa copia, valet.
9 Rubrica habens orationem perfectam declarat nigrum.
10 Civis censetur, qui se talem in contractu nominavit.

Pro solvendis fructibus duorum Censuum, quos de anno 1612. & 1618. imposuerat Alexander Auctor Com. de Thienis, coacti fuerunt Com. de Santinellis accipere sub usuris diversas pecuniarum summas, quarum restitutio cum ex adverso controverteretur, dubitatum fuit coram Eminentiss. Card. Othobono; an hujusmodi interusura deberentur, & affirmativè responsum fuit: Hodie reposita per me causa, super iisdem ex iisdem etiam rationibus, Domini persisterunt in resolutis. Etenim obligatio resultat ex Instrumento publico in quo dictus Com. Alexander promisit sub obligatione Camerali relevare, & conservare indemnitatis * continet non solum solutionem sortis, & fructuum, sed etiam damnorum, & interesse, ex doct. Bald. in l. 2, sub n. 5, C. de sent. quae sine certa quant. prof. Hond. conf. 25, n. 1, lib. 2, Paris. conf. 109, n. 38, & seqq. lib. 1, & conf. 16, n. 124, lib. 2, Rota coram Burat. decif. 194, num. 2, & decif. 325, nu. 14, ubi adden. lit. B.

Et ex publicis Instrumentis probantur etiam damna, quae passi fuerunt Comites * de Thienis occasione dictae fideiussionis, ut firmavit Rot. coram Seraphin. decif. 593, n. 3, & decif. 935, n. 4, & post Modern. Perus. de cens. dec. 137, a nu. 1, per tot.

Exceptio vero, quod hujusmodi Instrumenta non fuerint per Santinellos notificata, ad hoc ut relevatores scientes debitum esse sub usuris possent ab illo se eximere, & liberare; tollitur ex pluribus, & reiteratis intimationibus, quarum nonnullae apparent factae in praesentia Mancini Procuratoris Generalis ad lites ipsorum Comitum de Thienis, ac etiam specialiter deputati ad suscipiendum in se quascumque lites, & molestias a quibusvis personis illatas, & inferendas; Aliae vero executae personaliter tam contra Procuratorem praedictum, quam etiam contra ministrum & institutorem eorumdem, junctis etiam decretis, & mandatis Judicum super refectione dictorum damnorum. Ex quibus probari certam *, & indubitatum, tradit Abb. conf. 81, sub n. 1, vers. quod autem, lib. 1, & conf. 19, ante n. 1, lib. 2, Paris. consil. 100, nu. 88, lib. 1, Surd. conf. 429, n. 53, relat. per Gratian. disceptat. foren. cap. 433, nu. 77, & cap. 510, nu. 17, & firmavit Rota in Romana divisionis 20 Junii 1639, coram R. P. D. meo Bichio.

Nec refert, quod in praedictibus intimatio debeat esse personalis contra Principales *, nec sufficiat contra Procuratorem, cum illa dicatur scientia praesumpta, non autem vera ex deductis in Urbevetana pecuniaria 29 Januarii 1635, coram bo. mem. Buccabella: Nam aliud est scientiam esse praesumptam, aliud vero illam probari praesumptionibus, & conjecturis: Unde cum ex supradeductis appareat ad notitiam Comit. de Thienis pervenisse executionem dictae citationis *, & pecunias pro solvendis fructibus eorumdem Censuum fuisse acceptas sub usuris, talis notitia videtur sufficiens, ut firmavit Rota decif. 612, nu. 4, part. 4, divers. & coram Seraph. decif. 1459, num. 12.

Quando enim citatio personalis non requiritur pro forma, sed tantum ad effectum, ut citatus habeat notitiam de contentis in illa *, tunc probata tali notitia citatio dom. dimiss. cop. æquipollet personali ex text. in clementin. causam in fine de election. Roman. consil. 410, nu. 2, Covarruv. in cap. Alma Mater part. 1, §. 9, num. 4, versic. tertius casus, de sentent. excommunic. Rota coram Seraphin. decif. 1296, num. 3, & in Neapolitana jurisdictionis 11 Februarii 1647, cor. R. P. D. meo Bichio.

Et eo facilius inclinavit Domini in hanc sententiam: Tum quia attenda gravitate materiam non est verisimile, quod Comites de Thienis non fuerunt de predictis certiorati à Procuratore, * maxime cum ad dictum effectum terminum petierit, & obtinuerit ponderat Roman. consil. 481, nu. 7, Honded. consil. 55, nu. 54, lib. 1, Mascard. de probat. conclus. 554, n. 8, Rota dec. 131, n. 7, part. 2, diverfor. & coram Comitul. dec. 119, eod. num. cum aliis per Adden. ad sanct. mem. Gregor. dec. 127, n. 11. Et propterea bene intrat dispositio text. ex adverso allegati in leg. item veniunt 22, §. petita ibi, nisi forte is cui denunciatur est eum certioraverit, ff. de petit. hered. & tradit Loffred. consil. 20, num. 20, circa med.

Tum etiam quia etiam extat statutum Pisauri disponens expresse, quod Cives, & Habitatores, qui de Civitate recesserint, possint citari dom. * eorum habitationis, quod statutum servandum esse, advertit Mandos. de inhib. q. 67, n. 12, Rota dec. 569, n. 2, part. 1, recentior. Et comprehendere Comites predictos, qui ultra quamplura bona habent Pisauri domum apertam ubi retinent ministros, & familiam, probat text. in l. 1, §. domum, ff. de lib. agnos. Bald. consil. 242, n. 8, lib. 1, Marcabr. consil. 69, n. 62, & seqq. & consil. 70, nu. 44, Gratian. qui alios cumulat. disceptat. forens. lib. 3, cap. 484, n. 16. Hieronym. Laurent. decis. Avenionen. 140, num. 4, & 5.

Non obstat, quod licet rubrica loquatur per dictionem alternativam de Cive, vel Habitatore, Nigrum tamen disponat simpliciter absque dicta decisione, vel, nam cum rubrica * habeat orationem perfectam per eam Nigrum declarari, & extendi debet, ut desumitur ex text. in leg. unica, Cod. de capitul. Civ. censib. exim. gloss. in l. 1, verb. retrahere, Cod. ne lic. tertio provocat. Alexand. consil. 1, n. 7, lib. 4, Curt. junior. consil. 107, nu. 2, & seq. Thob. Non. consil. 17, nu. 2, & 3, Menoch. de presump. lib. 6, presump. 1, n. 16, Rota coram Andrea dec. 110, n. 2, & seq. & in recentior. decis. 445, n. 8, & decis. 498, sub n. 6, part. 4, & pluribus exornat Sard. consil. 163, num. 12.

Et tamen Comites de Thienis non possunt dicere, se non esse Cives dum tales * pluries se enunciant in diversis Instrumentis, & signanter in mandato procuræ de anno 1633, facto in personam Mancini, leg. generaliter, Cod. de non numerat. pecun. Roman. consil. 391, n. 7, & seqq. Mantic. de tacit. lib. 3, tit. 10, nu. 28, in fine. Rota coram Buratt. decis. 113, num. 1.

Et ita utraque, &c.

DECISIO LXXVII.

R. P. D. CERRO.

Bononien. Fideicommissi.

Luna 27. Junii 1652.

SUMMARIUM.

- 1 Immissio tam propter obitum, quam contraventionem, hæredis gravati, fideicommissario conceditur. Non retardatur ob præventionem illiquidam, n. 6.
- 2 Alienationis prohibitio qualiter concipiatur, inter personas vacatas non attenditur.
- 3 Fideicommissum jam agnatum hæres gravatus cedere potest alteri vocato.

4 Pronunciatio ob non purificatam conditionem resolvitur.

5 Legitima acceptata in usufructu, nequit ulterius prætendi.

7 Trebellianica etiam filiis primi gradus, prohiberi potest.

8 Alienationes primæ imputantur in detractiones, & num. 9.

10 Nemo plus juris in alium transfert, quam ipse habet.

11 Obligatio anterior aliis præfertur.

Domini, non attentis quæ ex adverso fuerunt deducta, responderunt pro confirmatione decisionis, concedentis immissionem Pompeo super bonis fideicommissariis Prosperi; nam fideicommissum non controversitur, & purificatio ad favorem Pompei est clara, tum attento obitu Angelæ, & Ludovici sine filiis, * tum etiam propter alienationes à Vincentio, & Ludovico factas contra expressam prohibitionem Testatoris l. peto, §. fratre, & l. cum pater, §. libertus, ff. de legat. 2, Ruin. consil. 127, n. 13, lib. 5, Surd. consil. 116, n. 16, & seqq. Gabr. consil. 118, nu. 2, iib. 1, Fufar. de substit. qu. 554, n. 6, Rota coram Merlino decis. 440, & 445, utroque num. 5.

Nec quicquam facit, quod prohibitio de non alienando non stet de per se, sed fit consecutiva ad præcedentes substitutiones, & propterea non possit inducere novum fideicommissum. Quia hodie non agitur de extensione fideicommissi ultra Personas expresse vocatas, * in quibus terminis procedunt auctoritates ex adverso adductæ, sed tantum, quod comprehensi in illo possint avocare bona ab hærede gravato alienata, quo casu non attenditur, quomodo prohibitio concepta fuerit, ut ponderat Mantic. de conjectur. ultim. volunt. lib. 6, tit. 14, n. 24, Fufar. de substit. q. 688, num. 9, Rot. coram Merlino decis. 669, à num. 3, per tot.

Prout pariter non obstat, quod adhuc supervivat Vincentius: Nam cum ipse alienaverit bona fideicommissi, & ob hujusmodi alienationes illud ad favorem Pompei apertum fuerit, quin imò idem Pompeo jura sua deinde cesserit, * eo magis immissio concedenda venit, quia non impeditur hæres gravatus fideicommissum jam agnatum Alteri vocato cedere, ad text. in l. post mortem 12, Cod. de fideicommiss. Curt. junior in l. 2, col. 1, C. de pact. Larrea decis. Granat. 15, sub nu. 1, & 10, cum aliis per Fufar. de substit. q. 524, n. 14.

Et licet idem Vincentius jura prædicta per prius renunciaverit ad favorem Angelæ: Attamen cum talis renunciatio facta fuerit sub conditione, quod in casum prædecessus ejusdem Angelæ, & Ludovici sine filiis qui casus evenit, * bona ad Cedentem deberent reverti, talis renunciatio, & cessio attento pacto prædicto habetur, ac si facta non fuisset ad text. in l. qui balneum, & leg. prior. ff. qui pot. in pignor. hab. Paris. consil. 48, n. 12, lib. 1, Surd. consil. 178, n. 11, cum aliis quos refert Mantic. de tacit. lib. 14, tit. 46, à num. 1.

Non obstant præsentæ detractiones, nam respectu legitime placuit responsio data in decisione, quod in illam imputari debeat usufructus in testamento relictus. Cumque Elisabeth * ex cujus persona legitima petitur, testamentum acceptaverit, non est amplius de ea quærendum, ex quo illam consecuta fuit Soccin. jun. consil. 122, num. 8, lib. 1, Peregrin. de fideicommiss. art. 36, nu. 62, Rot. coram Merlino decis. 642, sub num. 4, & decis. 664, num. 43, decis. 514, num. 3, part. 4, divers.

Ad materiam de Alim. Decis. LXXVII.

divers. & in recent. decis. 613, n. 13, & dec. 342, num. 5, part. 5.

Vel saltem negari non potest, quin ex perceptione usufructus prædicti creditum remanserit illiquidum, * adeo ut donec ex adverso status hæreditatis non liquidatur sub tali prætextu immissio retardari nequeat, Rot. decis. 77, n. 15, & 16, part. 5, recent. & decis. 121, nu. 9, part. 6, & latè firmatum fuit in Bononien. mentionis 19. Junii 1647, coram R. P. D. meo Bichio, in Bononien. fideicommissi de Pancaldis 21. Junii 1649, coram R. P. D. meo Peutingero, & in Bononien. fideicommissi 5. Decembris 1650, & 16. Junii 1651, coram me, ultra plures relat. à Gratian. discept. foren. 994, num. 11, & seqq.

Respectu verò Trebellianicæ, constat de expressa prohibitionem facta per Testatorem, * & est certum illam prohiberi posse etiam filiis primi gradus juxta veriorum opinionem, quam probat Alex. in l. cum hæredi §. cum filia nu. 8, ff. de vulg. Galljaul. in l. Centurio sub n. 56, ff. eodem, Paris. consil. 1, n. 83, & seq. lib. 3, & latè prosequitur Molin. innumeros cumulas, de primog. Hisp. lib. 1, cap. 17, nu. 11, vers. contrarium tamen. Castador. decis. 4, de test. Mantic. decis. 348, n. 1, & in recent. dec. 462, n. 5, part. 4, tom. 2.

Remanent aliæ detractiones, ex adverso justificatæ, consistentes in novem partibus, & constituentes summam lib. 14771. computando in dicta summa dotem Angelæ in libr. 330. tantum, cum de reliqua summa appareat satisfacta, & quidem quoad summam lib. 8024. res caret difficultate, quia pro parte Pompei docetur de alienationibus, & exactionibus factis in dicta quantitate per Hæredes gravatos ante annum 1631. & sic ante secutam alienationem bonorum, * de quibus agitur, quæ propterea in causam præfatarum detractionum cedere debent, juxt. text. in l. Marcellus, §. res que, ff. ad Trebell. Rot. in Romana fideicommissi de Capie ferreo 10. Martii 1645, & 19. Februarii 1646, coram Eminentiss. Card. Corrado, cum concordantibus adductis in Mediolanen. bonorum 18. Martii 1648, coram R. P. D. meo Bichio, & 31. Maii 1649, coram eodem Eminentissimo Corrado.

Pro reliqua verò summa lib. 6757. existimantur Domini constare de sufficienti satisfactione ex quo ad manus Elisabeth, & Angelæ ejus filiarum pervenerunt pecuniæ in dicta hæreditate repertæ, mobilia argentea, & alia pretiosa ascendentia ad lib. 9700. juxta descriptionem, & æstimationem factam in Inventario, necnon diversa credita etiam vigore litterarum cambi in quantitate libr. 7520. Unde ex illis detractiones * apparente consumptæ, & quod hæredes sibi satisfecerunt juxt. text. in l. à divo Pio, §. in venditione, ff. de re jud. & in l. cum hæres, ibique gloss. verbo deducitur ad S. C. Trebell. Surd. consil. 290, n. 33, vers. inseritur, & decis. 170, sub n. 1, & seq. Rota decis. 680, nu. 7, part. 1, divers. Caval. dec. 330, n. 4, Buratt. dec. 641, nu. 7, & latissime firmatum fuit in Bononien. fideicommissi de Amorinis 18. Maii 1648, coram R. P. D. meo Melio.

Ac proinde sicuti Elisabeth, & Angela, si essent in rerum natura, non possent prætextu assertarum detractionum excipere de retentione bonorum, * quæ in Adversarios fuerunt alienata, ita nec tali exceptione uti possunt iidem Adversarii habentes ab illis causam, ad notata per DD. in leg. nemo plus juris, ff. de reg. jur. cum similibus.

Maxime, quia eadem mulieres cum hypotheca, & pacto precarii ac clausulis amplissimis, promissæ Decisiones ad Tract. de Alim.

serunt, finito usufructu, restituere bona prædicta, quæ obligatio uti anterior cuicumque posteriori præferenda venit, Rota decis. 419, n. 13, part. 4, tom. 3, recent.

Et ita, &c.

DECISIO LXXVIII.

R. P. D. BICHIO.

Romana devolutionis Domus:

Veneris 21. Junii 1652.

SUMMARIUM.

- 1 Confessio caducitatis in emphyteuta inducitur ex acceptatione remissionis, & novæ investituræ. Impugnari nequit per consentientem, n. 2.
- 3 Caducitatis per remissionem acceptatam ab emphyteuta liti censetur renunciatum.
- 4 Litis calumnie pendentia non attenditur.
- 5 Appellatio à mandato de manutenendo executionem illius non suspendit.
- 6 Investitura dicitur nova, quæ fit post remissam caducitatem.
- 7 Concessionem in emphyteusim alterate in substantialibus dicitur novæ, etiam si se referant ad præcedentes.
- 8 Caducitate remissa, si Dominus emphyteusim investiat, quando dicatur nova concessio.
- 9 Verba, de novo concedimus, sola non efficiunt novam investituram.
- 10 Pacta nova ecclesie utilia non reddunt concessionem ecclesie novam ad effectum Beneplaciti. Pacta ecclesie præjudicialia sive Beneplacito non subsistunt, num. 11.
- 12 Beneplaciti defectum sola Ecclesia opponit.
- 13 Clausularum, ad habendum, & in perpetuum virtus evacuatur, ex prohibitione alienationis, sine consensu Domini.
- 14 Emphyteusis non est transitoria ad extraneos, quando alienari permittitur solum inter comprehensos.
- 15 Priorissa, & privator recipiendo canones Ecclesie præjudicat, quando ab ea remissio caducitatis pendet: fallit, ut n. 16.
- 17 Beneplacitum requiritur, quando res non est soluta concedi in emphyteusim. Non sufficit, nisi concurrat etiam utilitas n. 18.

NOvas esse concessionem factas de anno 1597, Francisco Calandro, & de anno 1612. Angelæ Calandræ, prout firmat decisio edita sub die 14. Decembris proxime præteriti hodie ad trutinam revocata præmittendum esse ad faciliorem ejusdem decisionis confirmationem, Domini censuerunt ponderantes iterum, quod dictæ concessionem non emanarunt ob lineam finitam, sed post apertam devolutionem ex culpa emphyteutæ in alienando domum emphyteuticam, ac non solvendo canonem, quam culpam, * & consecutivè caducitatem Hospitale adversarium cum habeat causam à dicta Angela, & Francisco, qui in præcatis concessionibus caducitatis remissionem etiam mediante solutione certæ quantitatis, ac sub novis pactis, ut infra dicam, acceptando fassi fuerunt, cap. ex ore, versicul. per hoc de his que fiunt à major. part. cap. Dec. consil. 206, numer. 7, versicul. ubi exhibens. Rota in Cracovien. Jurispascendi 28. Jun. 1651.